

NBV

Nederlandse Bijenhouders Vereniging

Tot slot . . .

Het is een vreemd moment. Dit is de laatste keer dat ik u op deze wijze deelgenoot maak van wat mij bezighoudt als voorzitter van deze vereniging. Na negen jaar is het op 22 april voorbij. Dat schrijven de statuten voor. In 2008 nam ik het stokje, of beter gezegd, de voorzittershamer, over van Jos Plaizier. Twee jaar daarvoor waren twee imkersbonden en een imkervereniging verenigd tot één volk onder de naam NBV. Eén van mijn eerste klussen was met het ontwikkelde Deltaplan 'Duurzame en vitale Bijenhouderij' onder de arm af te reizen naar minister Verburg van Landbouw en naar de vaste Kamercommissie. Opvallende toename van dode volken in de winter noodzaakte de alarmbel te luiden. Dat bijenhouders bij een ministerie aanklopten was nieuw. Onze problemen werden gehoord, de contacten namen toe. Er moesten echter nog wat winters verstrijken en overmatig veel volken dood gaan, eer de overheid de helpende hand toestak. We hebben nu het Bijenberaad. Er is structureel overleg met belanghebbende partijen én we hebben een Bijenlector. We hadden ingezet op een voorlichter. Het is een lector geworden. Het helpt ons bij de waarheidsvinding. Sinds 2008 zijn we een heel stuk wijzer geworden over de oorzaak van de sterfte. Het is algemeen aanvaard dat varroamijten onze volken de das om doen, geholpen door beroerde leefomstandigheden in het veld. De mijten houden we nu onder de duim, van ernstige winterproblemen is geen sprake meer. Maar we staan nog steeds voor verrassingen. Dat is onontkoombaar als je met levende have bezig bent.

In de afgelopen negen jaar heeft de vereniging een enorme verandering ondergaan. Van een club oude mannen met zakdoek om de hals en petje op de kop zijn we verjongd en is een flink deel daarvan vrouw. Voor meer dan de helft van onze leden ben ik hun eerste voorzitter; kijk de statistieken elders in dit blad er maar op na. Dat komt niet in de laatste plaats door de geweldige kwaliteit en omvang van ons onderwijssysteem. Ik schrijf dit met trots. Uit de statistieken komt ook naar voren dat ons ledenblad Bijenhouden goed in de smaak valt. We zijn van elf naar zes edities per jaar gegaan, maar dat heeft geen gevolg gehad voor de waardering. Het blad is nog steeds een bindende factor in de vereniging.

De bijenhouderij is in rap tempo gedigitaliseerd. Menigeen heeft de papieren kastkaart verruild voor een app. Aanmelden voor onze cursussen en activiteiten gaat online, nieuws komt digitaal binnen. Dankzij het Bijenberaad konden we BijenkennisNet.nl optuigen. Ik hoop van harte dat dit systeem een vaste plaats krijgt in zowel de agrarische als de imkerkringen. Kennisuitwisseling is en blijft essentieel. Hoewel, er blijven altijd mensen en dus ook imkers die menen de waarheid in pacht te hebben en lak hebben aan anderen. Dat stoort mij in hoge mate. Het was voor mij af en toe behoorlijk laveren. Er werd soms flink op de man gespeeld: ongenueanceerd en rancuneus. Dat was moeilijk. Maar het lijkt tegenwoordig helaas de norm.

Afgelopen zomer deed zich uit een onverwachte hoek een nieuwe bedreiging voor: moedwillig gesjoemel met de samenstelling van kunstraat. Een paar jaar geleden hadden we te maken met giftige invertsuiker. Dat leek een menselijke fout en konden we oplossen, maar de kunstraat is van een andere orde. Het probleem is veel groter dan aanvankelijk werd gedacht en blijft ook niet beperkt tot ons land. Het gaat mij aan het hart. In april zal het laatste woord er zeker nog niet over zijn gezegd.

Ik kijk terug op een leuke en interessante tijd met veel hoogtepunten en veel fijne mensen die enorm betrokken zijn bij het wel en wee van de vereniging. Mijn beoogd opvolger Wouter Schouwstra wens ik datzelfde toe. Hij krijgt hopelijk direct te maken met de installatie van de ledenraad, de nieuwe organisatiestructuur die voor nog meer betrokkenheid garant staat.

Beste imkers, het ga jullie goed. Ik blijf imker. We komen elkaar bij gelegenheid vast wel tegen. Jan Dommerholt, voorzitter.